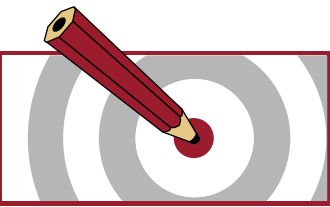

UUTISET

PÄIVÄN PUNKTI

Kreikan tiellä

Suomessa on paljon Kreikkaa. Valtioneuvoston linnakin on rakennettu kreikkalaiseen tyyliin.

Nyt hallituksessa otetaan mallia Kreikan Natura-ratkaisusta.

Kun Natura toteutettiin, syntyi kansan keskuudessa valtava haloo. Ylhäältä käsin ryhdyttiin viemään väkisin läpi suojeleohjelmaa, joka koski maaseudulla tuhansia ihmisiä.

Maaseudun ihmiset ovat kylä aina ymmärtäneet suojelun merkityksen. Metsissä on varjeltu arvokkaita lehtoja. Lähteen ympäriltä ei ole kaa-dettu viimeisiä puita. Arvok-kaat vanhat puut lehmiaassa on suojeltu ihan ilman valtion tukea.

Maalla oli sen sijaan vaikeampi ymmärtää sitä, että suojelua piti yhtäkkiä ryhtyä tekemään mahtikäskyllä. Pellonlaitaan ilmestyi mitta-miehiä ilman, että asiasta oli edes sovittu.

Natura ei jäänyt tähän. Nyt on vuorossa uusien luonnonsuojelualueiden perustaminen valtion maille. Käytännössä Suomeen syntyy satoja tuhansia hehtaaria uusia kansallispuistoja.

Monet Natura-alueet ovat perinteisiä metsästys- ja kalastusmaita. Metsästys ja kalastus eivät ole ennen luontoa tuhonneet. Nyt niistä ollaan tekemässä vahingollisia harrastuksia.

Ympäristöhallinto lähtee siitä, että suojelealueilla kielletään jatkossa metsästys. Myös kalastusta ja muuta virkistys-käyttöä voidaan rajoittaa.

Usein kielloissa ei ole mitään logiikkaa. Miksi sittisontiaisen suojelemiseksi pitää suolla kielittää hirvijahhti? Tai jos kauriin pyynti kielletään, miksi kuitenkin saa pyytää valkohän-täpeuraa? Säädöksiä tekevät viranomaiset, jotka eivät erota sahapukkia hevosesta.

Eduskunnassa oli tiistaina seminaari, jossa kuultiin, miten asiat ovat muualla.

Päinvastoin kuin kuvittelisi, EU ei ole näiden kieltojen takana. EU:ssa lähdetään siitä, että suojele ei merkitse alueen käytön loppumista. Myös Natura-alueilla pitää voida harjoittaa maa- ja metsätalo-utta, metsästystä ja kalastusta, silloin kun se on mahdollista. Hyvin usein se on.

EU:ssa on vain kaksi maata, jotka ovat lähteneet sane-lupoliitikan tielle, Suomi ja Kreikka. Hyvässä seurassa siis ollaan.

Asetelmassa on jotain tuttua. Sen taisi määritellä sattuvasti jo alikersantti Lahtinen Tunte-mattomassa.

Yks kohjo siellä lähtee ensin ja meidän nilkit painaa perässä.

LAURI KONTRO
on Maaseudun
Tulevaisuuden
päätoimittaja.

lauri.kontro@maaseuduntulevaisuus.fi

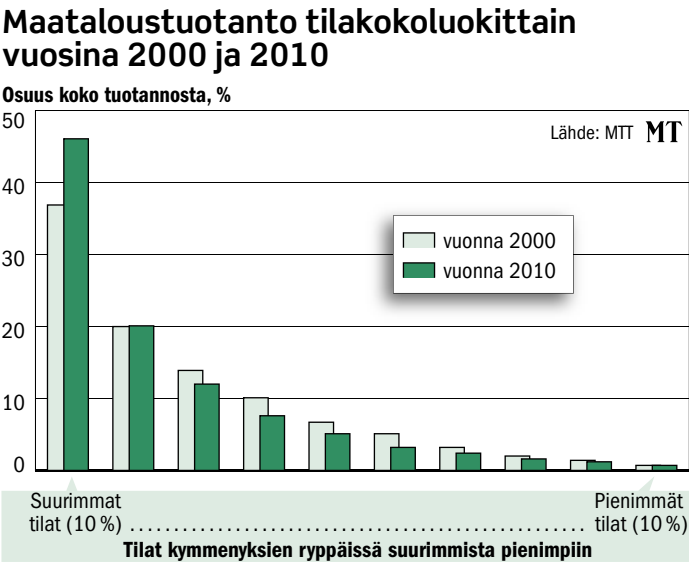
Suurimpien tilojen osuus tuotannosta on kasvanut 2000-luvulla nopeasti. Tuhat suurinta maatilaa tuottaa yhtä paljon kuin 37 000 pienintä.

Yhä suurempi osa Suomen maataloustuotannon arvosta syntyy suurilla tiloilla.

Maatilojen keskikoko on kasvanut, kun pienemmät tilat lopettavat, mutta myös jäljelle jäävien tilojen joukossa tuotanto keskittyy koko ajan voimakkaammin suurtiloille.

Kun vuonna 2000 suurimmat 10 prosenttia tiloista tuottivat reilun kolmanneksen tuotannon arvosta, oli isoimman tilakymmenyksen osuus tuotannosta toissavuonna jo 46 prosenttia.

Tuotantosuunnittain kaikkein keskittyneintä on viljantuotanto ja avomaavihannesten viljely,

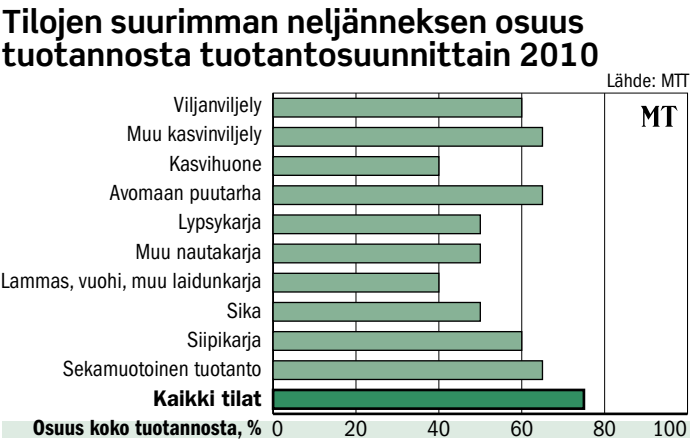
joissa tilojen suurin neljännes tuottaa molemmissa noin 65 prosenttia tuotannon arvosta.

”Nopeinta suurimpien yri-tysten tuotanto-osuuden kasvu on ollut vuodesta 2000 lähtien siipikarjatiloilta, maitotiloilta ja myös sikatiloilta. Hitainta se taas oli muun muassa viljatiloilta”, laskentatoimen päällikkö **Arto Latukka** MTT Taloustutkimuk-sesta kertoo.

Tuotannon arvo 3 miljardia

MT:n pyynnöstä tehdyt laskel-mat pohjautuvat maatalouden kirjanjpitoltilojen toimittamiin tietoihin, jotka on painotettu edustamaan kaikkia Suomen noin 64 000 maatalous- ja puu-tarhatalousyrittystä.

”Käytämme niin sanottua standardituotoslaskelmaa, jossa mukaan on laskettu myös väli-

tuotteiden eli esimerkiksi koti-eläintiloilla tuotettujen rehujen arvo. Hinnat ja satotasot ovat viiden vuoden alueellisia keski-arvoja. Yksittäisten tilojen eroja satotasoissa tai keskituotoksissa ei kuitenkaan ole otettu huomioon”, Latukka selvittää.

Suomen maataloustuotannon arvo välituotteet mukaan lukien oli laskelman mukaan vuonna 2010 yhteensä noin 3 miljardia euroa.

Jos Suomen reilut 60 000 tilaa jaetaan keskeltä kahteen ryh-mään, on ero tuotannon mää-räs-

Riskit kasvavat koon mukana

Tilakoon kasvun taustalla on yksinkertainen talouden logiikka. ”Suuret tilat ovat keskimäärin kannattavampia ja monesti laajentaminen on välttämätöntä, jos tilalta aikoo saada riittävän elannon”, La-tukka arvioi.

Toisaalta tuotannon keskit-tyminen isompiin yksiköihin lisää myös riskiä.

”Suurilla tiloilla kyky kestää panosten ja tuotteiden hinta-vaihteluita heikkenee. Eläin-tautiriskit ovat suuremmat ja myös maksuvalmius voi pettää isompien lainanhoitokulujen ja palkkamenojen takia.”

NIKLAS HOLMBERG

Voit kommentoida juttua Maaseudun Tulevaisuuden verkkolehdessä osoitteessa www.maaseuduntulevaisuus.fi. Toimitus tarkistaa kommentit ennen julkaisemista.

Äijälän tila on kasvanut rakennemuutoksen mukana

JOKIOINEN (MT)

Yksi esimerkki maatalouden rakennemuutoksesta on Äijä-län maatalousyhtymä Jokioi-silla.

Antti Äijälän yhdessä vaimonsa ja poikansa kanssa pyö-rittämällä lypsykarjatilalla on 140 lypsävää. Peltoalaa on 215 hehtaaria, josta yli puolet on vuokramaita. Maitoa tuotetaan noin miljoona litraa vuodessa.

”Kun tulini isännäksi vuonna 1973, tilalla oli 27 hehtaaria peltoa ja 49 metsää. 1980-luvun alussa saatiin lupa 30 lehmän navetalle, jota laajennettiin vuonna 1997 60 lehmään. Ny-kyinen navetta meillä on ollut vuodesta 2005 lähtien”, Äijälä kertoo tilan historiaa.

Isäntäväen lisäksi tilalla työskentelee vakituisesti kak-si ulkopuolista työntekijää ja kesällä harjoittelija. Yrityksen liikevaihto on noin 700 000 euroa vuodessa.

”Ei tästä mitään ruhtinaal-lisia tuloja jää käteen, mutta ihan kohtuullisesti olemme mielestäni pärjänneet”, Äijälä sanoo.

Tärkeä tekijä tilan pyörittä-misessä on ollut yhteistyö kah-den naapuritilan kanssa.

”Yhteistyön ansiosta olem-me onnistuneet pitämään ko-nekustannukset kurissa.”

EU-jäsenyys avasi mahdollisuuksia

Maatalouden rakennemuutosta Äijälä pitää pääasiassa myönteisenä asiana.

”EU-jäsenyys mahdollisti sen, että maidontuotannossa on voi-tu hyödyntää uutta teknologiaa tuottavuuden parantamiseen. Pahin tilanne oli 1980-luvulla, kun kaikki lyötiin valtion toimes-ta lukkoon, eikä tuotannon kehittä-miseen ollut mahdollisuuksia.”

Hyvin toimineesta investoin-titukijärjestelmästä huolimatta tuotannon kasvattamiseen liittyy hänen mielestään aina riskiä.

”Jalat täytyy pitää maassa ja muistaa, että velatkin on mak-

Antti Äijälä pyörittää Jokioisilla 140 lehmän maatalousyhtymää yhdessä puolisonsa ja poikansa kanssa. Yhteistyö naapuritilojen kanssa on isännän mukaan antanut pitämään konekustannukset kurissa.

settava. Täytyy kuitenkin uskoa siihen mitä tekee ja haluta työlle myös tulosta.”

Tulevaisuuden haaste on työvoiman saatavuus. Viro-laista työvoimaa on Äijälän mukaan toistaiseksi tarjolla, mutta jatkoa ajatellen isäntä toivoisi, että karjataloustyö

kiinnostaisi myös suomalaisia nuoria.

”Arvostus on tärkeintä. Palk-

Kulujen kasvu heikensi Saga Fursin tulosta

Turkishuutokauppayhtiö Saga Fursin liikevaihto kasvoi tili-kauden toisella neljänneksellä, joulukuuhelmikuussa. Liiketoiminnan kulujen kasvu heikensi kuitenkin tulosta.

Yhtiön välitysmyyntin arvo kasvoi 23 prosenttia edellisen vuoden vastaavaan jaksoon ver-rattuna, 80 miljoonasta eurosta 97 miljoonaan. Syynä olivat sekä hintojen nousu että nahkamää-rän kasvu.

Liiketoiminnan kulut kasvoivat 24 prosenttia.

Yhtiö välitti kolmen kuukau-den jaksolla 1,5 miljoonaa nah-kaa, kun vuotta aiempi luku oli 1,4 miljoonaa.

Konsernin liikevaihto kasvoi 11 prosenttia edellisestä vastaa-vasta katsauskaudesta.

Liiketoiminnan kulut kasvoi-vat samaan aikaan 24 prosenttia 13,6 miljoonaan euroon.

Kustannuksia kasvatti Saga Furs Design Centren toiminnan yhdistäminen yhtiön liiketoi-mintaan. Siihen liittyi muun mu-assa mittava kotisivu-uudistus. Konsernin omistamissa kiinteis-toissa toteutettiin lisäksi aiem-paa laajempia peruskorjauksia.

Konsernin liikevaihto jäi tili-kauden toisella neljänneksellä 3,7 miljoonaa euroa tappiolle. Tulos ennen veroja oli -2,7 mil-joonaa euroa ja tulos verojen jälkeen -2,2 miljoonaa euroa.

Konsernin omavaraisuusaste oli katsauskauden lopussa 50,1 prosenttia.

ISS Palvelut Oy sai työllistäjä-palkinnon

Vates-säätiö on palkinnut ISS Palvelut Oy:n vuoden esimer-killisenä työllistäjänä. Yhtiön palveluksessa on satoja osatyö-kykyisiä henkilöitä normaalis-sa työsuhteessa.

Palkinnon avulla halutaan vuosittain nostaa esiin yrityk-siä, jotka ovat tarjonneet työ-paikan osatyökykyisille, vam-maisille tai pitkäaikaissairaille henkilöille.

”Työnantajat, jotka kehittä-vät työolosuhteita vastaamaan työntekijöiden työkykyä, ovat edelläkävijöitä. He saavat itsel-leen osaavaa ja motivoitunutta henkilökuntaa”, kilpailun suo-jelijana toiminut työministeri **Lauri Ihalainen** (sd.) toteaa.

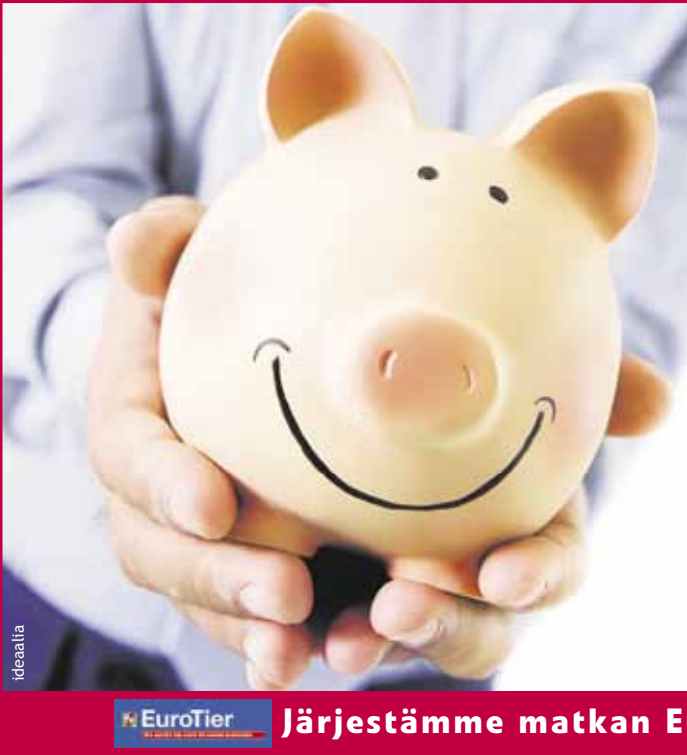
ISS Palvelut Oy:llä on useita onnistuneita tarinoita työhön-paluusta. Kuntoutustuelta pe-räti 70 prosenttia on palannut takaisin työelämään.

Keskimääräinen eläköitymi-sikä on noussut muutamassa vuodessa noin 60 vuodesta 62,6 vuoteen.

Kiinteistö- ja toimitilapal-veluja tuottava yritys Suomen kolmanneksi suurin yksityinen työnantaja. Se on osa kansain-välistä ISS-konsernia.

Palkinto myönnettiin 14. kertaa. Aiemmin palkittuja ovat muun muassa Kolarin seurakunta, Lapuan Kaihdin, pääkaupunkiseudun S-market-keiju sekä Pohjois-Karjalan osuuskaspa.

TARJA HALLA

Siat isomMIX, kulut pienemMIX!

A-Mix -ruokinta tukee eläintesi kasvua ja tuo tilallesi selvää kustannussäästöä. Sen avulla hyödynnät omat rehuviljasi tehokkaasti ja tuotostasosta tinkimättä. Rehuviljoja sisältää omat vaihtoehdot eri eläinryhmille ja tuotanto-vaiheisiin – liemirehuista monipuolisiin kuivaseoksiin. Halutessasi saat meiltä myös osaavaa apua rehustuksen ja ruokinnan suunnitteluun. Ota yhteyttä ja kysy lisää!

Tilaa jo tänään:
www.a-rehu.fi tai (06) 416 8102

Järjestämme matkan EuroTier-messuille Saksan Hannoveriin 13.–15.11.2012. Katso lisätietoja www.atriatuottajat.fi. Tervetuloa mukaan!